

κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ δεσπότου τῆς ἀθέσμου μὲν προθέσεως πολὺ διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀμεταθέτου λογισμοῦ μέγਾਲως διεψευσμένος. ¹³οἱ τε Ιουδαῖοι τὴν προσημανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες τὸν ¹³ ἅγιον ἦνουν θεὸν αὐτῶν καὶ πάλιν ἠξίουσαν τὸν εὐκατάλλακτον δεῖξαι μεγαλοσθενοῦς ἑαυτοῦ χειρὸς κράτος ἔθνεσιν ὑπερηφάνοις. ¹⁴μεσοῦσης δὲ ἤδη δεκάτης ὥρας σχεδὸν ὁ πρὸς ταῖς κλήσεσιν ¹⁴ τεταγμένος ἀθρόους τοὺς κλητοὺς ἰδὼν ἔνυξεν προσελθὼν τὸν βασιλέα. ¹⁵καὶ μόλις διεγείρας ὑπέδειξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ¹⁵ ἤδη παρατρέχοντα τὸν περὶ τούτων λόγον ποιούμενος. ¹⁶ὄν ὁ βα- ¹⁶σιλεὺς λογισάμενος καὶ τραπεῖς εἰς τὸν πότον ἐκέλευσεν τοὺς παραγεγονότας ἐπὶ τὴν συμποσίαν ἀντικρυς ἀνακλῖναι αὐτοῦ. ¹⁷οὗ ¹⁷καὶ γενομένου παρήνει εἰς εὐωχίαν δόντας ἑαυτοὺς τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπὶ πολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος. ¹⁸ἐπὶ πλείον δὲ προβαινούσης τῆς ὁμιλίας τὸν Ἑρμωνα ¹⁸ προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνας ἔνεκεν αἰτίας εἰάθησαν οἱ Ιουδαῖοι τὴν περιοῦσαν ἡμέραν περιβεβιωκότες. ¹⁹τοῦ δὲ ὑποδείξαντος ἔτι νυκτὸς τὸ προσταγὲν ¹⁹ ἐπὶ τέλος ἀγειοχένοι καὶ τῶν φίλων αὐτῷ προσμαρτυρησάντων ²⁰ τὴν ὠμότητα χείρονα Φαλάριδος ἐσχηκῶς ἔφη τῷ τῆς σήμερον ²⁰ ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτοῦς· ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτελοῦσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ιουδαίων ἀφανισμόν. ²¹εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως ἀσμένως ²¹ πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσεν. ²²καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο ²² τὸν χρόνον τῆς νυκτός, ὡς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς.

²³Ἄρτι δὲ ἀλεκτρυῶν ἐκέκραγεν ὄρθριος, καὶ τὰ θηρία καθ- ²³ωπλικῶς ὁ Ἑρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνει. ²⁴τὰ δὲ κατὰ ²⁴ τὴν πόλιν πλήθη συνήθροιστο πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν προσδοκῶντα τὴν πρωίαν μετὰ σπουδῆς. ²⁵οἱ δὲ Ιουδαῖοι κατὰ τὸν ²⁵ ἀμερῆ ψυχουλκούμενοι χρόνον πολὺδακρυν ἰκετείαν ἐν μέλεσιν γοεροῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδέοντο τοῦ μεγίστου θεοῦ πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως. ²⁶οὐπω δὲ ἡλίου ²⁶ βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου ὁ Ἑρμων παραστάς ἐκάλει πρὸς τὴν ἔξοδον ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἐτοίμῳ κεῖσθαι. ²⁷τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου ²⁷

18 προβαιν.] προσκοπτοῦσης A† | πικρας] -ριας A† | (ε)ιαθησαν] ιασθ. A†: cf. Thack. p. 220 || 19 ετι L] οτι A, > compl. | αγ(ε)ιοχ. unus cod.] ηγιοχ. AV*, ηγηοχ. Vc: cf. 45 | αυτω] -των A rau., -του V† || 20 τω] το AV | επιτελουσαν V rau.] υποστελλουσαν A†, επιουσαν L†, επιτελλ. compl. || 22 ως εἰς το] ωστε VL || 26 εκαλει] επικαλει A† | υποδεικνυων] -νυς A†